

til Nævnet, naar han har opsagt en Lejer, medens Fristen tidligere kun var 3 Dage, altsaa en rent praktisk Ændring. Ved Ændringsforslag Nr. 13 foreslaas det, at det omstridte Litra f. udgaar, men til Gengæld er Bestemmelsen vedrørende de saakaldte urolige Lejere strammet ved Ændringsforslag Nr. 14, og fra alle Sider er man enig om, at der ikke gennem Boliglovgivningen maa ydes nogen Beskyttelse for Lejere, der i nogen Henseende vil søge at misbruge Boliglovens Beskyttelse. Det bestemmes nemlig ved dette Ændringsforslag, at „Nævnet er pligtigt til uden Forbehold at godkende en given Opsigelse, naar det godtgøres, at Lejeren forsætlig eller ved grov Uagtsomhed væsentlig har beskadiget Lejligheden eller Ejendommen, oftere eller groft har fortrædiget Ejeren, hans Stedfortræder eller en anden Lejer, gentagende eller forsætlig har tilsidesat de almindelige for den paagældende Ejendom passende Hus- og Ordensregler eller har vægret sig ved at efterkomme efter Nævnets Skøn rimelige Ønsker fra Ejers Side om mindre væsentlige Forandringer i Kontraktforholdet, tilsigtende at forbedre Ejendommens almindelige Forhold.“ Lignende Bestemmelser gælder, for saa vidt disse Forhold er udvist af Lejerens logerende eller Husstand, og der føjes endvidere til, at en Ejer kan opsigte en Lejer, naar han kan skaffe ham en Lejlighed af tilsvarende Art.

Ved Ændringsforslag Nr. 15 ophæves Overnævnene, en Ændring, som hele Udvalget har tiltraadt. Overnævnene er en ret bekostelig Institution, og jeg tror meget vel, de nu, da vilemper Loven, kan undværes, ogsaa under Hensyntagen til, at vi, da vi i Fjor behandlede Loven, fik indført en Bestemmelse om, at baade Lejer- og Grundejerorganisationer skulde have absolut Indstillingsret til Nævnene, hvorved man sikrede disse en alsidig Sammensætning med Hensyn til de Interesser, der her kunde gøre sig gældende.

Ændringsforslag Nr. 16 omhandler Fremleje-Forholdet. I det oprindelige Forslag havde man tænkt sig, at man nu kunde gaa helt bort fra Bestemmelser i saa Henseende, men Københavns Kommunalbestyrelse har rettet en indtrængende Henvendelse til Udvalget om ikke at ophæve Nævnenes Ret i saa Henseende, og man

har fra forskellig Side hævdet, at et meget stort Antal Fremlejetagere vilde blive opsagt, hvis vi ophævede disse Bestemmelser. Jeg maa i den Anledning sige, at det jo stedse har været Lovgivningsmagtens Forudsætning for hele dette Forhold, at der ved Udlejningen af et eller flere Værelser skulde tages Hensyn baade til Ejer og til Lejer ved Fastsættelsen af den Sum, hver af disse skulde have, og de økonomiske Forhold er jo i disse Tider i Almindelighed ikke saadanne, at nogen vil give Afkald paa en Indtægt, saa jeg mener, at denne Ængstelse maa være stærkt overdreven. Vi har dog ment at burde gaa med til at fastslaa, at alle bestaaende Fremlejeforhold, saafremt Kommunalbestyrelsen udtaler sig derfor, kan opretholdes, saa længe Loven gælder, altsaa til 31. Marts 1923, medens nye Fremlejeforhold kun kan træffes ved Overenskomst mellem de paagældende Parter.

Ved Ændringsforslag Nr. 17 foreslaas det, at Ordene: „Forretningslokaler uden tilliggende Beboelse“ udgaar, og i Stedet for sættes: „Butiklokaler med tilhørende Lagerrum og Kontorer samt de af Sagførere, Læger og Tandlæger o. lign. benyttede Lokaler“. Jeg gør udtrykkelig opmærksom paa, at Ordet „Kontorer“ staar i Relation til Ordene „Butiklokaler med tilhørende Lagerrum“, men vi har føjet til, at ogsaa Sagførere, Læger, Tandlæger o. lign. skal være undtaget fra Opsigelse, idet det maa siges, at disse Menneskers Erhverv nøje er knyttet til en bestemt Bydel, saaledes at det vilde være at gaa dem for nær, hvis de kom ind under Opsigelsesbestemmelserne.

Ændringsforslag Nr. 18 er formelt, og det samme gælder Ændringsforslag Nr. 20. Ved Ændringsforslag Nr. 22 foreslaas det, at Lovens § 21 skal udgaa. Det er den Paragraf, der handler om, at Kommunalbestyrelsen i visse Henseender kan fungere som Nævn; vi mener, at det er rimeligt, at denne Paragraf udgaar nu, da vi staar overfor en Afvikling. Ved Ændringsforslag Nr. 23 er det præciseret, at Bøderne tilfalder Statskassen i Henhold til Lovens § 48. Det er en Mangel ved den nugældende Lov, at det ikke i den er bestemt fastslaaet, hvorvidt det er Kommunekassen eller Statskassen, der skal have disse Bøder.